

-- 6^ο αφιέρωμα στο Ιταλικό σινεμά 2020 --

Ο ΑΛΛΟΣ ΕΑΥΤΟΣ

Η συνάντηση

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: Medusa, Lotus - 2017, 100'

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Paolo Genovese

ΣΕΝΑΡΙΟ: C.Kubasik, P.Genovese

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ: Valerio Mastrandrea,
Alba Rohrwacher, Rocco Papaleo,
Marco Giallini, Vittoria Puccini,
Silvio Muccino, Sabina Ferilli

επιμέλεια enzob.

περίληψη

Ένας μυστηριώδης άνδρας κάθεται πάντα στο ίδιο τραπέζι ενός μπαρ, και πάντα πρόθυμος σε μια σύμβαση για να ικανοποιήσει τις πιο ενδόμυχες επιθυμίες εννέα επισκεπτών. Αυτοί, σε αντάλλαγμα, πρέπει να εκτελέσουν μια αποστολή. Από τις αποστολές που τους αναθέτει ο άνδρας σύμφωνα με την ατζέντα του, καμία δεν είναι ακατόρθωτη, αλλά όλες του οι απαιτήσεις συνιστούν παραβίαση ηθικών αρχών λίγο πολύ θεμελιώδεις για τον αιτούντα.

Από τον αστυνομικό που θέλει να βρει τα κλοπιμαία μιας ληστείας, ζητά να σπάσει κάποιον στο ξύλο. Από την καλόγρια που θέλει απελπισμένα να ξαναβρεί την πίστη, ζητά να μείνει έγκυος. Από έναν πατέρα ζητά να σκοτώσει ένα κοριτσάκι για να σώσει τον σοβαρά άρρωστο γιο του. Από τον μηχανικό, σε αντάλλαγμα μιας ερωτικής νύχτας μ' ένα φωτομοντέλο, ζητά να προστατέψει αυτό το κοριτσάκι. Μια ηλικιωμένη κυρία, σε αντάλλαγμα της γιατρειάς από Αλζχάιμερ του συζύγου της, πρέπει να διαπράξει μια σφαγή με βόμβα. Μια κοπέλα πρέπει να ληστέψει το ποσό των 100.000 € και 5 λεπτά για να γίνει όμορφη. Ένας τυφλός νεαρός, για να ξαναβρεί την όραση του, πρέπει να βιάσει μια γυναίκα. Μια νεαρή γυναίκα πρέπει να χωρίσει ένα ζευγάρι, αν θέλει να την ξανά ερωτευτεί ο άνδρας της. Ο νεαρός διακινητής, που παρουσιάζεται σχεδόν για να προκαλέσει, ζητά να σταματήσει να τον ψάχνει ο πατέρας του (ο αστυνομικός).

Σαν ένα συναρμολογούμενο παιχνίδι, οι ζωές όλων των πρωταγωνιστών περιπλέκονται, μερικές φορές βοηθώντας τους, άλλες για να συγκρουστούν. Αντισταθμίζεται τον μυστηριώδη και μοναχικό άνδρα η σερβιτόρα, που με την επιμονή της τον κάνει ανθρώπινο έτσι ώστε να αντιστρέψει τους ρόλους στο αίσιο τέλος προτείνοντας αυτή, με την σειρά της, ένα "συμβόλαιο".

κριτική

Κινηματογραφική προσαρμογή της αμερικανικής τηλεοπτικής σειράς "The Booth at the End", διατηρεί την θεατρική προσέγγιση του προηγούμενου "Τέλειοι ξένοι" (με το οποίο μοιράζεται πολλούς από τους ερμηνευτές), είτε για την αυστηρή τήρηση της ενότητας τύπου, είτε για την δράση που αποδίδεται αποκλειστικά με τις διηγήσεις των πρωταγωνιστών.

Ο κεντρικός χαρακτήρας χωρίς όνομα, ανάμεσα στον από μηχανή θεό και στον Μεφιστοφελή, ζαρωμένος και κουρασμένος, αντιμετωπίζεται με ένα ευρύ φάσμα επιθυμιών κατατιθέμενες στα πόδια του από απελπισμένους, πονεμένους, μαστιγωμένους από μια ζωή που δεν ανταποκρίνεται με τα όνειρά τους. Σε διάφορες μορφές, όλοι ανακαλύπτουν, εκτελώντας ή απορρίπτοντας "την σύμβαση", άγνωστες ή κρυμμένες πτυχές της ζωής τους, και βγαίνουν (πάντα βασανιστικά) συχνά βελτιωμένοι, ικανοποιημένοι, αλλά καμιά φορά ηττημένοι.

Όπως ένας αμερόληπτος δικαστής αναγκασμένος να εφαρμόσει παρά την θέλησή του μια ποινή γραμμένη στο ανεξιχνίαστο βιβλίο "των Εγκλημάτων και των Τιμωριών", θυμίζοντας συνεχώς την δυνατότητα της ρήξης του "συμβολαίου", και δείχνοντας συχνά ελπιδοφόρος ότι ο "μετανοών", ο οποίος του εξομολογείται τις ένοχες επιθυμίες του, παραιτείται από αυτές για να αποφύγει την "ποινή".

Μια ταινία που απομακρύνεται από τα πιο τετριμμένα μονοπάτια του σύγχρονου κινηματογράφου, προτείνοντας ένα αφηγηματικό κλειδί ιδιότροπο και συναρπαστικό, στο φόντο μιας δονούμενης συμμετοχής της οδύνης του Ανθρώπου, ωστόσο πολύ μακριά από τον επικρατούντα καθωσπρεπισμό. Ένας ύμνος στο αυτεξούσιο, σε πείσμα της τρέχουσας μονομερούς επιβολής του politically correct, στη σύγκρουση μεταξύ της επίτευξης του εαυτού και της προσωπικής ηθικής, αλλά και της σκοτεινής πλευράς κρυμμένης σε καθέναν από μας.